

סֵדֶר הַלְמוּד לְשָׁנָה מֵעֲבָרַת י"ב אָדָר א':

וְהִנֵּה מְבֹאֵר שָׁם (בְּלִקוּטֵי א' סִימָן ב' הַנ"ל), שְׁעַל-יְדֵי תִקּוּן הַחֲבֵרִית זֹכִין לְתַפְלָה וְעַל כֵּן יוֹסֵף שְׁשֹׁמֵר אֶת הַחֲבֵרִית זָכָה לְבְכוּרָה שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲבוּדַת הַתְּפִלָּה, כִּי הַבְּכוֹר נוֹטֵל פִּי שְׁנַיִם שָׁנָה בְּחִינַת חֶרֶב הַתְּפִלָּה שֶׁיֵּשׁ בָּהּ פִּי שְׁנַיִם שָׁתֵי בְּחִינּוֹת; 'שְׁבָחוּ שֶׁל מָקוֹם וּשְׂאֵלַת צָרְכָיו' בְּחִינַת חֶרֶב פִּיפִיּוֹת שְׁתֵּי פִיּוֹת וְנִטְלָה מֵרְאוּבֵן עַל-יְדֵי שְׁחָלָל יְצוּעֵי אָבִיו, כִּי כָּל הַפּוֹגֵם בְּבְרִית נוֹטְלִין מִמֶּנּוּ הַתְּפִלָּה, עֵינִי שָׁם:

וְזֶה בְּחִינַת מְצוֹת מִילָה בְּחִינַת חַתוּךְ וּפְרִיעָה וּמוֹבָא שְׁקִלְפַת הָעֶרְלָה וְהַפְּרִיעָה הֵם בְּחִינַת קְלִפַּת עֲשׂוֹ וְיִשְׁמַעְאֵל, הֵינּוּ כִּי הֵם בְּחִינַת פְּגָם הַחֲבֵרִית וְהֵם שְׁנַיִ מִיְּנֵי קְלִפּוֹת שְׁמַבְלָבְלִין דַּעַת הָאָדָם מִלְּהַתְּחִיזֵק בְּתַפְלָה כִּי עֲשׂוֹ עֵמֶלֶק הוּא בְּחִינַת קְלִפַּת הָעֶרְלָה הַגְּמוּרָה, כִּי הוּא כָּפַר בְּעֶקֶר וְאִינוֹ מוֹדָה בְּתַפְלָה כָּלֵל וּמִטְעָה לֵב הָאָדָם שֶׁכָּל הַתְּפִלוֹת הֵם לָרִיק וְאֵינָם מוֹעִילִים חֵם וְשָׁלוֹם, וְעַל כֵּן נֶאֱמַר בּוֹ "וַיָּבֹז עֲשׂוֹ אֶת הַבְּכוּרָה" שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲבוּדַת הַתְּפִלָּה בְּנ"ל וְעַל-יְדֵי שְׁחֹתְכִין אֶת הָעֶרְלָה הַחּוֹפָה עַל הַחֲבֵרִית עַל-יְדֵי-זֶה מִבְּטָלִין קְלִפַּתוֹ הָרַעָה וְנִמְשָׁךְ בְּחִינַת תִּקּוּן הַחֲבֵרִית, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה זֹכִין לְהַתְּחִיזֵק בְּתַפְלָה תָּמִיד אֲבָל עֲדִין יֵשׁ קְלִפָּה שְׁנִיָּה שֶׁהוּא קְלִפַּת עוֹר הַפְּרִיעָה שֶׁהוּא בְּחִינַת קְלִפַּת יִשְׁמַעְאֵל שְׁמִשָּׁם נִמְשָׁךְ טְעוֹת אַחַר בִּלְב לְהַתְּרֵשֵׁל בְּתַפְלָה חֵם וְשָׁלוֹם, מִחֲמַת שְׁנִדְמָה לוֹ שְׁכָבָר שָׁמַע הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בּוֹדָאֵי אֶת תְּפִלָּתוֹ, בְּפָרֵט כְּשֶׁרֹאָה אֵיזָה צְמִיחַת קָרֵן יִשׁוּעָה שָׂאֵז נְדָמָה לוֹ שְׁכָבָר נִתְקַבְּלָה תְּפִלָּתוֹ וְהוּא מִתְרַשֵּׁל לְהַתְּפַלֵּל יוֹתֵר, וְזֶה נִמְשָׁךְ מִבְּחִינַת קְלִפַּת יִשְׁמַעְאֵל שְׁנִקְרָא כֵּן עַל שֵׁם "כִּי שָׁמַע ה' אֵל עֲנִיָּךְ", וְתִרְגּוּמוֹ: 'אֲרִי קָבִיל

הַשֵּׁם יְתַצְלֹתֶיךָ וְעַל-יְדֵי מַצּוֹת פְּרִיעָה מְבֹטְלִים גַּם הַקְּלָפָה הַזֹּאת
 וְזוֹכִין לְהַתְחַזֵּק בַּתְּפִלָּה תָּמִיד וְלִהְיוֹת מוֹדֵה עַל הָעֶבֶר עַל הַצְּמִיחַת
 קֶרֶן יְשׁוּעָה שְׂרָאָה וְלַצֶּעֶק לְעֵתִיד לָבוֹא, כִּי עֲדִין לֹא נִגְמְרָה
 הַיְשׁוּעָה וְעֲדִין אָנוּ צָרִיכִין הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת מְאֹד כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ, עַד
 שְׁנִזְכֶּה לָבוֹא לְמָה שְׁאָנוּ צָרִיכִין לָבוֹא אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה בָּאנוּ לָעוֹלָם
 הַזֶּה, וְעַל כֵּן צָרִיכִין לְהַרְבּוֹת בַּתְּפִלָּה תָּמִיד:

וְזֶה בְּחִינַת "וַיָּשָׁב מֶרְדֳּכָי" וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, 'שִׁשְׁבַּר
 לְשִׁקּוֹ וְלִתְעַנִּיתוֹ' כִּי אֶף-עַל-פִּי שִׁכְבָּר רָאָה יְשׁוּעָה נִפְלְאָה כְּזֹאת,
 שֶׁהִרְכִּיבוּהוּ עַל סוּם הַמֶּלֶךְ וְקָרְאוּ לְפָנָיו וְכוּ', אֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא
 נִתְרַשַׁל עַל-יְדֵי-זֶה מִתְּפִלָּתוֹ, וְכֵן אֶצֶל אֲסֹתֵר כְּתִיב "וַתּוֹסֶף אֲסֹתֵר
 וַתְּדַבֵּר לְפָנָי הַמֶּלֶךְ וְכוּ' וַתִּבְרַךְ וַתִּתְחַנֵּן לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת רַעַת הַמֶּן"
 וְכוּ' וְזֶה מְרִמּוֹ עַל כָּלֵל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם בְּחִינַת אֲסֹתֵר, שֶׁאִפְלוּ
 כְּשֶׁרוֹאִין יְשׁוּעוֹת וְנַפְסִים גְּדוֹלִים וְנִפְלְאִים שֶׁהִסְטֵרָא אַחֲרָא בְּחִינַת
 הַמֶּן עִמָּלֵק כְּבָר נִפְלָה מְאֹד וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ,
 אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵינָם מְסֻתְּפָקִים בְּזֶה וְעֲדִין הֵם עוֹמְדִים וּמִתְּפַלְּלִים
 וְבוֹכִים וּמִתְחַנְּנִים לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ כִּבְּן הַמִּתְחַטֵּא לְפָנָי אָבִיו,
 לְהַעֲבִיר אֶת רַעַת הַמֶּן שֶׁהוּא סְטֵרָא-אַחֲרָא לְגַמְרֵי, שִׁיזְכוּ לְהַטְהֵר
 לְהַתְקַדֵּשׁ לְגַמְרֵי וּבְאַמַּת כְּשֶׁהָאָדָם מִתְרַשַׁל בַּתְּפִלָּה מִחַמַּת
 שְׁנִדְמָה לוֹ שִׁכְבָּר פָּעַל בַּתְּפִלָּתוֹ הַרְבֵּה שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת קְלִפַּת
 יִשְׁמַעְיָאל קְלִפַּת הַפְּרִיעָה כַּנִּ"ל עַל-יְדֵי-זֶה חַס וְשָׁלוֹם, נִתְעַכֵּב גְּמֵר
 יְשׁוּעָתוֹ וַיִּתְאַרְךְ גְּלוֹתוֹ חַס וְשָׁלוֹם, מֵאַחַר שֶׁנִּתְרַשַׁל בַּתְּפִלָּה וְאִז
 יִחְזֹר וַיִּתְעוֹרֵר בְּחִינַת קְלִפַּת עֲשׂוֹ הָרָשָׁע שֶׁהוּא בְּחִינַת קְלִפַּת
 הָעֶרְלָה וַיֵּאָטֵם וַיִּטְמָטֵם לְבוֹ לְגַמְרֵי מִלְּהַתְחַזֵּק בַּתְּפִלָּה וְעַל כֵּן
 בְּאַמַּת 'מָל וְלֹא פָרַע כְּאֵלוֹ לֹא מָל' כִּי עַל-יְדֵי-זֶה חַס וְשָׁלוֹם, חוֹזֵר
 וְנִעוֹר גַּם קְלִפַּת הָעֶרְלָה הַנִּ"ל, עַל כֵּן צָרִיכִין לְהַעֲבִיר שְׁנֵיהֶם כִּדֵּי

לזכות להתחזק בתפלה תמיד כנ"ל (שם, הלכות נחלות, הלכה ד):

צב צריכין להתחזק מאד באמונה שלמה להאמין בעצמו שיש לו כח לפעל כל דבר בתפלתו ושיחתו בינו לבין קונו כי יש כמה מיני חלישות הדעת בלב האדם בענין זה כאשר כל אחד יודע בנפשו ורב בני אדם נדמה להם שאין להם כח לזה ועל כן אינם מתחזקים בתפלה ועל כן צריכין להתייגע ביגיעה ועבודה גדולה מאד בענין הזה ועקר היגיעה הוא בהתחלה בבחינת כל התחלות קשות, הינו בעת שמתחיל להתפלל ולהתבודד כי אז עדין לא ראה שום פעלה על ידי תפלתו והתבודדותו:

אבל כשזוכה להתגבר בכל כחו להתפלל בכונה ולהתבודד עד שזוכה לפעל איזה דבר בתפלתו, כגון שהתפלל על איזה דבר ונענה אז הוא מתחזק בזה להאמין גם בעצמו שיש לו כח לפעל בתפלתו מאחר שראה שגם תפלתו שמע השם יתברך ונענה ואז נעשה אצלו כלי שלמה לקבל השפע על ידי דבורי התפלה, כי עקר התהוות הכלי הוא על ידי האמונה, דהינו על ידי שמאמין גם בעצמו שהשם יתברך שומע גם תפלתו:

וזה בחינת מה שהבכור נוטל פי שנים ומובא בכתבי האר"י זכרונו לברכה, כי בכל ההולדות יש בהם חלק מהולדת הבכור, הינו כי כל ההולדות וכל ההשפעות נמשכין על ידי תפלה והולדת הבכור נמשך מבחינת הפעלה הראשונה שפועל איש ישראל על ידי תפלתו, שעל ידי זה נתחזק אמונתו להתפלל תמיד ונעשה אצלו כלי וכו' כנ"ל, ועל כן נוטל הבכור פי שנים בכל אשר ימצא לו כי בכל מה אשר נמצא ונולד ונשפע לו על ידי תפלה יש בזה חלק מהפעלה הראשונה שפעל בתפלתו שזה בחינת הולדת הבכור, ועל כן יש לו חלק כנגד כל אחד ואחד:

וְעַל כֵּן בַּאֲרָבֵינוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ, שֶׁהַבְּכוֹרָה הוּא הַתְּפִלָּה וְעַנְיָן פִּי
 שְׁנַיִם שְׁלוֹקֵה הַבְּכוֹר הוּא עַנְיָן הַשְּׁתִי בְּחִינֹת שֵׁישׁ בְּהַתְּפִלָּה;
 שְׁבָחוּ שֶׁל מָקוֹם וּשְׂאֵלַת צְרָכָיו כַּנִּ"ל, כִּי סְדוּר שְׁבָחוּ שֶׁל מָקוֹם
 קוֹדֵם וְאַחֲרֵיכֶן שְׂאֵלַת צְרָכָיו הוּא גַם כֵּן עַנְיָן זֶה כִּי עַל־יְדֵי
 שְׁמִזְכוּרֵינוּ בְּשִׁבְחָיו יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא אֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ וְכוּ' גּוֹמֵל חֲסָדִים
 טוֹבִים שְׁגִמֵּל עִמָּהֶם חֶסֶד וְשֹׁמֵעַ תְּפִלָּתָם תָּמִיד שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נִתְיַחַד
 שְׁמוֹ בְּעוֹלָם, עַל־יְדֵי־זֶה נִתְחַזַּק אֲצִלָּנוּ הָאֱמוּנָה בְּעֲצִמָּנוּ שִׁירָחַם גַּם
 עָלֵינוּ וְיִשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ בְּשְׂאֵלַת צְרָכֵינוּ:

וְזֶה שְׁפָתוֹב: "פָּעַל פָּעַלְתָּ בְיָמֵיהֶם בְּיָמֵי קָדֶם וְכוּ' צִוָּה יִשׁוּעוֹת
 יַעֲקֹב" וְכוּ', הֵינּוּ כְּמוֹ שֶׁפָּעַלְתָּ בְּיָמֵי אֲבוֹתֵינוּ וְעָשִׂיתָ לָהֶם נִסִּים
 וְיִשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת כֵּן צִוָּה יִשׁוּעוֹת יַעֲקֹב גַּם עַתָּה אֲךָ לְפָעֲמִים יָכוֹל
 הַבַּעַל דָּבָר לְהַחֲלִישׁ דַּעַת הָאָדָם, שֶׁאֶף־עַל־פִּי שְׂאֵבֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ
 פָּעֲלוּ הַרְבֵּה בְּתִפְלָתָם, אֲבָל אִישׁ גָּרוּעַ כְּמוֹךְ אִיךְ אֶפְשָׁר שֶׁתִּפְעַל
 בְּתִפְלָתְךָ אֲבָל בְּאֵמֶת לֹא כֵן הוּא כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת
 כָּל פֶּה וְיִשׁ כֹּחַ בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל לְפָעַל בְּקִשְׁתּוֹ בְּרַחֲמִים אֲצִלוֹ
 יִתְבָּרַךְ אִם יִתְפַּלֵּל אֵלָיו בְּאֵמֶת כְּמוֹ שְׁפָתוֹב: "קָרוֹב הַשֵּׁם לְכָל
 קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת", וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם שִׁישִׁים אֵל
 לְבוֹ וּלְהַזְכִּיר אֶת עֲצִמּוֹ מֵהַ שְׁכֵמָה פְּעֻמִּים קָרָא מִצָּרָה אֵל הַשֵּׁם
 וְעָנָה אוֹתוֹ וְהוֹשִׁיעוֹ, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְחַזַּק גַּם עַתָּה בְּתִפְלָה וְהוֹ
 יוֹשִׁיעוֹ כַּנִּ"ל (שָׁם):

צַג לְבָאוּרָה יִשׁ לְהַקְשׁוֹת עַל עַנְיָן הַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין
 קוֹנֵנוּ, שֶׁצָּרִיךְ כָּל אֶחָד בְּכָל יוֹם לְשַׁפֵּךְ שִׁיחוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 שִׁיזְכְּרוּ לְקָרְבוֹ לְעַבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּמְבֹאָר לְעִיל כִּמָּה פְּעֻמִּים וְכֵן
 מִצָּאֵנוּ שֶׁכָּל הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹמוֹנִים עָסְקוּ גַם כֵּן בְּזֶה וַיִּסְדּוּ עַל זֶה
 כִּמָּה תְּפִלוֹת לְזִכּוֹת לְהַנְצִיל מִהַיָּצָר הָרָע, וְשִׁיזְכְּרוּ לְהַתְּקָרֵב לְהַשֵּׁם

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תעד - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

יְתַבְרַךְ וְלִירְאָה וְלֶאֱהָבָה אוֹתוֹ יְתַבְרַךְ וְכָל סֵפֶר תְּהִלִּים מְלֵא מִזֶּה
וְכֵן הַתְּפִלוֹת מֵאַנְשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה, כְּגוֹן הַיְשִׁיבֵנו וְכוּיָצֵא:

וְלִכְאוּרָה קָשָׁה, הֲלֹא אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, 'הַכֹּל בְּיַדִּי
שָׁמַיִם חוּץ מִירְאֵת שָׁמַיִם' וְאִם כֵּן אֵיךְ שִׁיךְ עַל־זֶה תְּפִלָּה מֵאַחַר
שֵׁה־שֵׁם יְתַבְרַךְ מִסֵּר הַבְּחִירָה רַק לָנוּ אֵךְ בְּאַמֶּת זֶה בְּעַצְמוֹ עֵקֶר
הַבְּחִירָה שֶׁל הָאָדָם כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְזָכוֹת בְּשִׁלְמוֹת לְמֵאֵם בְּרָע
וְלִבְחֹר בְּטוֹב וְלָבוֹא לְמָה שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם לָבוֹא בְּזֶה הָעוֹלָם עַל־יַדִּי
בְּחִירָתוֹ, כִּי אִם עַל־יַדִּי שִׁיבְרָה בְּתְפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים וְשִׁיחוֹת בֵּינוּ
לְבֵין קוֹנֵי הָרַבָּה מְאֹד מְאֹד לְהֵשֵׁם יְתַבְרַךְ, שִׁיזְכֹּהוּ לְקָרְבוֹ
לְעִבּוּדָתוֹ יְתַבְרַךְ, וְזֶהוּ עֵקֶר הַתְּפִלָּה כִּי "עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד
אֱלֹהִים לְעֵת מְצֵא רַק לְשִׁטְף מַיִם רַבִּים אֱלֹהִים לֹא יִגִּיעוּ" שֶׁלֹּא
יִשְׁטְפוּהוּ שִׁטְף מַיִם רַבִּים הַיִּדּוּנִים שֶׁהֵם תְּאוֹבָתֵינוּ בִּישִׁין דֵּה־אֵי
עֲלֵמָא הַשׁוֹטְפִין בְּכָל עֵת וְכָבֵד נִשְׁטְפוּ רַבִּים רַבִּים מְאֹד עַל יְדָם
רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְאִין חֲכָמָה וְאִין תְּבוּנָה וְאִין עֲצָה לְעִמּוֹד כְּנֶגְדָם רַק
עַל־יַדִּי תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים לְהֵשֵׁם יְתַבְרַךְ שִׁי־צִילָהוּ מֵהֵם:

כִּי אֶף־עַל־פִּי שֶׁהָאָדָם הוּא בֹעַל בְּחִירָה אֶף־עַל־פִּי־כֵן הָעֵקֶר הוּא
תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים לְהֵשֵׁם יְתַבְרַךְ עַל זֶה כִּי הַבְּחִירָה הוּא בְּהַשְׁכָּל
שִׁישׁ לוֹ כַּח לְבָחָר בְּטוֹב וְלְמֵאֵם בְּרָע אֵךְ שֶׁכָּל הָאָדָם אִין לוֹ כַּח כִּי
אִם לְהַכְנִיעַ וְלִבְטֹל הַתְּאוּוֹת וְהַקְּלָפוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת כְּפִירוֹת
הַבָּאִים מִבְּחִינַת שְׁבִירַת כְּלִים שֶׁשָׁם יֵשׁ כְּמָה וְכְמָה נִיצוּצוֹת
הַקְּדוּשִׁים שֶׁהֵם נִיצוּצֵי הַשְׁכָּל כִּי כָּלם בְּמַחְשָׁבָה אֶתְבְּרִירוּ אֲבָל יֵשׁ
בְּלְבוּלִים וְסִטְרִין אַחֲרָנִין וּמְנִיעוֹת מִהַקְּדוּשָׁה הַבָּאִים מִבְּחִינַת חָלָל
הַפָּנוּי שֶׁשָׁם אֵי אֶפְשָׁר לְמְצֹא אֱלֹהוֹתוֹ עַל־יַדִּי שׁוֹם שֶׁכָּל וְחֲכָמָה כִּי
אִם עַל־יַדִּי אֶמוּנָה לְבַד (כְּמִבְּאֵר בְּלִקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ד), שֶׁהוּא
בְּחִינַת תְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים וְזֵעָקוֹת לְהֵשֵׁם יְתַבְרַךְ שִׁי־צִילָהוּ מִהַקְּלָפוֹת

והיצר הרע הנמשכין משם:

ועל זה אמרו רבותינו זכרונם לברכה, בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו היה נופל בידו כי מהיצר הרע הזה הנמשך בשרשו משם מבחינת חלל הפנוי אי אפשר להנצל בשום אופן על ידי בחירת האדם בשכל עצמו לבד, כי אם על ידי סיעתא דשמיא, ועל כן צריכין להרבות מאד מאד בתפלה ותחנונים להנצל ממנו כי שם אין מועיל שום שכל אדרבא, על ידי שכל וחכמה נשקעין שם ביותר חס ושלום, (כמבאר שם בדבריו זכרונם לברכה, בסימן ס"ד) רק העקר הוא האמונה שהיא בחינת תפלה:

ובאמת זה בעצמו הוא עקר יסוד כח הבחירה דהינו מה שיש להאדם כח הבחירה לביטל שכלו לגמרי ולסמוך על אמונה לבד ולהרבות בתפלה ותחנונים להשם יתברך כי היצר הרע מעקם לב האדם כל כך עד שגם זה קשה על האדם אף על פי שבאמת הוא דבר קל מאד לשוח בכל פעם את כל אשר עם לבבו לפני השם יתברך ולבקש מלפניו על נפשו אף על פי כן הבעל דבר מבלבל ומעקם דעת האדם כל כך עד שעל פי רב ענין זה של תפלה והתבודדות קשה על האדם לקיים יותר מכל העבודות קשות וכל זה מחמת חסרון אמונה שאין לו אמונה בשלמות שזה עקר ויסוד הכל כמאמר רבותינו זכרונם לברכה, בא חבוקי והעמידן על אחת "וצדיק באמונתו יחיה" ועל כן בזה בעצמו עקר כח הבחירה של האדם כי מי שזוכה לבחר בחיים אמתיים, הוא בוחר העקר בדרך אמונה ותפלה בבחינת: "דרך אמונה בחרתי" ואז כשיש לו אמונה שלמה ומרבה בתפלות ושיחות לפני השם יתברך שיזכה לשוב אליו באמת, שעל ידי זה ממתיק ומביטל כל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תע"ו - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הקלפות וסגרא אחרא הנמשכין בשרשן מבחינת הצמצום של חלל הפנוי, אזי עוזרו השם יתברך שיזכה לעבד אותו יתברך בתורה ומצוות, ומאיר עיניו בתורתו עד שזוכה להבין בתורה ועבודה מה שאפשר בשכל אנושי להבין ועל-ידי-זה מכניע ומבטל כל הקלפות וסגרא אחרא הנמשכין בשרשן מבחינת שבירת כלים ומעלה משם כל ניצוצות הקדושה, ומחמת שבחינת שבירת כלים בעצמו נמשך גם כן בשרשו מתקף הצמצום של בחינת חלל הפנוי כמבאר בפנים:

וכבר נתבאר שאי אפשר להמתיק בשלמות זה הצמצום של חלל הפנוי (עד שיתבטלו גם אלו הקלפות והמניעות וכו' שיניקתם משם) כי אם על-ידי תפלה שהוא בחינת אמונה על-כך עקר יסוד של כל התורה והמצוות שהם בחינת שכל הוא גם כן רק על ידי תפלה ואמונה בחינת: "כל מצותיך אמונה" ועל כן בזה עקר יסוד כל כח הבחירה כנ"ל (שם, הלכות פקדון הלכה ג' אות ז):

צד כל הרוצה לגשת אל הקדוש לזכות להתקרב להשם יתברך העקר להרבות בתפלה ושיחה בינו לבין קונו כמבאר כבר כמה פעמים אבל גם זה בעצמו כבד על האדם מאד ונדמה לו שאין לו שום דבורים ואינו יודע כמה להתחיל לדבר וברב פעמים נדמה לו שלבו בל עמו ואם ידבר איזו דבורים הם גם כן בלי שום התעוררות הלב ועל כן צריכין בתחלה לעמד כאלם רק ישתוק ויצפה ויתלה עיניו למרום שישפיע לו דבורים חמים כגחלי אש וישב דעתו היטב, היכן הוא בעולם ולהיכן נתעה, וגדל עצם הרחמנות שיש על נפשו שנתרחק כל כך מאביו שבשמים רק אף-על-פי-כן צריך לחפש ולמצא בעצמו גם הנקודות טובות שיש בו עדין וכח וזכות הצדיקי אמת הנשען עליהם בכדי שלא יפיל

אותו הרע שלו, ליאש עצמו לגמרי חם ושלום, אבל לפני השם יתברך יעמד כדל וכרש וכאלם לא יפתח פיו ולעמד ולצפות ולהשתוקק שישפיע לו השם יתברך דבורים חמים, בכדי שיוכל להמשיך על עצמו קדשת התורה שיזכה מעתה לקבל ולקיים את דברי התורה עד אשר על-ידי-זה בעצמו זוכה אחר-כך להתעוררות גדול ומדבר בחמימות דקדשה, בבחינת: "נאלמתי דומיה החשיתי מטוב" וכו', ועל-ידי-זה דוקא "חם לבי בקרבי בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני":

וזה בחינת חשמ"ל שדרשו רבותינו זכרונם לברכה, 'עתים חשות עתים ממללות' ודרשו עוד 'חיות אש ממללות' הינו שעקר תקון הדבור הוא על-ידי שחשים ושוקין תחלה כאלם לא יפתח פיו רק משתוקקין ברצון חזק להשם יתברך ומרחמין על עצמו ברחמנות גדול כבאשר כל אחד יודע בנפשו גדל הרחמנות שעליו בכל עת ועל-ידי-זה דיקא נתעוררין רחמי השם יתברך עד שמתחילים לצפצף ולדבר קצת, בבחינת: "ומעפר אמרתך תצפצף" עד שזוכה אחר-כך לדבורים חמים כגחלי אש בבחינת חיות אש ממללות ועל-ידי-זה זוכה אחר-כך להתקרב אל הקדשה ולבחינת קבלת התורה בשלמות:

וזה בחינת מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, מנצפ"ך צופים אמרום כי מנצפ"ך הם בבחינת חמשה גבורות שהם בבחינת אש והם שרש חמשה מוצאות הפה, שזה בבחינת הדבורים חמים כגחלי אש שזוכים לזה על-ידי ששוקים תחלה וצופים ומיחלים ומחכים לחסדי השם, בבחינת: "ואני בה' אצפה אוחילה לאלקי ישעי" בבחינת: "טוב ויחיל ודומם לתשועת ה'", על-ידי-זה דוקא זוכים לשלמות הדבורים הנ"ל וזה גם כן בבחינת: "אין אמר ואין

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תע"ח ❦ זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "זק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

דְּבָרִים" וְכוּ', בְּחִינַת הַשְּׁתִימָה וְהַעֲדָר הַדְּבָרִים רַק עַל-יְדֵי הַתְּקוּהָ וְהַיְחוּל שְׁזָה בְּחִינַת: "בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם" מִלְּשׁוֹן קוּוֹי וַיְחוּל לְחַסְדֵי הַשֵּׁם, וְעַל-יְדֵי-זָה וּבְקִצָּה תִּבֵּל מְלִיחָה וְזָה גַם כֵּן בְּחִינַת מֵה שְׁבַסְדָּר הַבְּרִיאָה הַחֲשֵׁךְ וְהַלִּילָה קוֹדֵם לְאוֹר כִּי הַחֲשֵׁךְ הוּא בְּחִינַת חֲשִׁכַת הַדַּעַת וְהַעֲדָר הַדְּבָרִים שְׁזָה בְּחִינַת הַשְּׁתִימָה שְׁקוֹדֵם לְדְבָרִים בְּחִינַת ח"ש מ"ל הַנ"ל כִּי בַלִּילָה אֵז הוּא בְּחִינַת הַשְּׁתִימָה וְהַתְּקוּהָ וְכַסּוּפִין לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּבְחִינַת: "עַל מִשְׁכְּבִי בַלִּילוֹת בְּקִשְׁתִּי אֵת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי" וְכוּ', וְנֶאֱמַר: "אֲזַכֶּרָה נְגִינָתִי בַלִּילָה עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה" וְכוּ' וְאַחַר-כֵּן זוֹכִין עַל-יְדֵי-זָה לְאוֹר יוֹם שֶׁהוּא שְׁלֵמוֹת הַדְּבָרִים שֶׁהֵם עֵקֶר הָאוֹר בְּבְחִינַת: "פֶּתַח דְּבָרֶיךָ יֵאִיר":

וְהַכָּל כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה כָּלֵל כִּי תִכְף כְּשֶׁרוֹצִין לְהַתְּקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּאֵמֶת אֵז צְרִיכִין לְזָהֵר מְאֹד מִהַרְיֶסָה שֶׁלֹּא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה חֵם וְשָׁלוֹם, כִּי רַב הַהֲרַפְתָּקָאוֹת חֵם וְשָׁלוֹם, הוּא רַק עַל-יְדֵי-זָה שְׁזָה בְּחִינַת אֲזַהֲרַת "פֶּן יִהְרָסוּ" שֶׁהַזְהִירָם לְיִשְׂרָאֵל בְּשַׁעַת מַתָּן תּוֹרָה רַק צְרִיכִין לְהַמְתִּין וּלְחַכּוֹת הַרְבֵּה לְתַשׁוּעַת הַשֵּׁם שְׁזָה בְּחִינַת 'הִבָּא לְטָהֵר מְסִיעִין לוֹ אוֹמְרִים לוֹ הַמְתִּין דִּיקָא, וְצְרִיכִין לְהַרְבּוֹת רַק בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְגַם בְּזֹאת אֶסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה שִׁירְצָה שִׁיפְעַל בְּקִשְׁתּוֹ תִכְף שְׁזָה בְּחִינַת: 'אַל תַּעַשׂ תְּפִלָּתְךָ קִבַּע אֶלָּא רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים לְפָנֵי הַמָּקוֹם' וְאִם יִתֵּן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יִתֵּן, אִם לֹא יִמְתִּין עוֹד וַיִּרְבֶּה עוֹד לְהַתְּחַנֵּן לְפָנָיו וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה, לְעַנִּין חֲזוֹק הַתְּפִלָּה, "קוּהָ אֵל ה'" וְאִם לֹא נִתְקַבְּלָה תְּפִלָּתְךָ חֲזוֹר וְקוּהָ אֵד אֶפְלוּ בְּדְבוּרֵי הַתְּפִלָּה בְּעֶצְמָם גַּם כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, שְׁזָה בְּחִינַת מֵה שֶׁהִיא רוּצָה כָּל אֶחָד שֶׁתִּכְף שְׁנַכְנַם לְהַתְּבוּדָה וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֵזִי יִפְתַּח פִּיו וְתִכְף וּמִיד יְדַבֵּר

דְבוּרִים הַרְבֵּה לְפָנַי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ דְבוּרִים שְׁלֵמִים וְחֲמִים כְּגַחְלֵי
 אֵשׁ וּבְהִתְעוֹרְרוֹת גָּדוֹל וּמַחֲמַת שְׁלָאוּ כָּל אָדָם זֹכֶה לָזֶה, וּבְכָל
 פֶּעַם נִדְמָה לְהָאָדָם שְׂאִין לוֹ דְבוּרִים וְאִין לוֹ שׁוּם הִתְעוֹרְרוֹת כָּלֵל,
 עַל־יְדֵי־זֶה הוּא מִתְרַשֵּׁל לְגַמְרֵי גַם מִתְפַּלֵּה וְתַחֲנוּנִים עַל כֵּן צְרִיכִין
 לִידַע זֹאת הַיָּטֵב, כִּי גַם זֶה הוּא בְּחִינַת 'דוּחַק אֶת הַשָּׁעָה' כִּי אִי
 אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ שְׁלֵמוֹת הַדְבוּרִים הַנִּ"ל כִּי אִם עַל־יְדֵי הַשְּׁתִיקָה
 וְהִיחוּל שְׁקָדָם הַדְבוּר כִּי צְרִיכִין תְּחִלָּה לְדַם וְלִשְׁתַּק רַק לְהַמְתִּין
 וְלִהְתַּנְּעֵנֵעַ וְלִכְסֹף וְלִהְשִׁתוּק לְחֲסֵדֵי ה' שִׁישְׁפִיעַ לוֹ דְבוּרִים
 שְׁלֵמִים וְאַחֲר־כֵּן זֹכֶה עַל־יְדֵי־זֶה בְּעֶצְמוֹ לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנַי הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ בְּהִתְעוֹרְרוֹת גָּדוֹל כְּכֹל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ, שְׂזֵה בְּחִינַת הַ"ש
 מ"ל בְּחִינַת עֵתִים חָשׂוֹת עֵתִים מְמַלְלוֹת חֵיוֹת אֵשׁ מְמַלְלוֹת כַּנִּ"ל
 (הַלְכוֹת גּוֹיְלָה הַלְכָה ה):

וְעַיִן בְּסֵפֶר "עֲלִים לְתְרוּפָה" שְׁכַתְּבַ שָׁם בְּזֶה הַלְשׁוֹן: שְׁצַרִיךְ כָּל
 אֶחָד לֵילֶךְ בְּזֶה לְהִתְחִיל בְּכָל פֶּעַם לְקַיֵּם עֲנִין בְּחִינַת חֲשִׁמ"ל הַנִּ"ל,
 דְּהִינּוּ לְהִתְחִיל לִשְׁתַּק וְלַחֲרֹשׁ לְפָנַי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּתִשׁוּקָה גָּדוֹלָה
 אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ וּבְרַחֲמָנוֹת גָּדוֹל עַל עֶצְמוֹ שְׁנִתְרַחֲקֵתִי כָּל כָּךְ, עַד
 שְׂאִינִי יוֹדַע כָּלֵל מֵהֵיכָן לְהִתְחִיל לְדַבֵּר בְּבְחִינַת: "כִּי אִין מַלְאָה
 בְּלִשׁוֹנִי הֵן ה' יִדְעָתָ כָּלָה נְאֻלְמָתִי לֹא אֶפְתַּח פִּי" וְכוּ', כִּי כְּבָר
 נִדְמָה לִי שֶׁהִתְחַלְתִּי כַּמָּה פְּעָמִים וְעַדִּין אֲנִי רָחוּק כָּל כָּךְ וְכוּ',
 כְּאֲשֶׁר יוֹדַע כָּל אֶחָד בְּנַפְשׁוֹ וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְלֹא רַחֲמִים רַבִּים
 תָּמִיד וְעַל־פִּי רַב יְחוּם עָלָיְךָ וַיִּפְתַּח פֶּה לְאֵלִם כְּמוֹךְ מִמֶּשׁ מִמֶּשׁ
 כְּמוֹ אֵלִם הַפּוֹתַח לְדַבֵּר וְכִמוֹ שְׁדַבְּרָנוּ עַל פְּסוּק "בוֹרָא נִיב
 שְׁפָתַיִם" (עַיִן לְעִיל אוֹת ע"ט), שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בּוֹרָא מִמֶּשׁ מִחֲדָשׁ נִיב
 שְׁפָתַיִם, שְׁנוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתָנוּ בְּעֶצֶם הַהִתְרַחֲקוֹת אֵיךְ שֶׁהוּא
 אֶפְלוֹ אִם הָיָה כֵּן אֲלֵפִים פְּעָמִים כִּי לְגַדְלָתוֹ אִין חֶקֶר:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תפ"ז חנוכה ד'תת"ל "צדק צדקוה שד"ך מצדד מוספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" כ"ג
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וּבִפְרֹט כִּי בְּאֶמֶת אָנוּ מְאַמִּינִים וּמַעֲט יְכוּלִים לִרְאוֹת וּלְהִבִּין שְׂאֵף־עַל־פִּי־כֵן אֵיךְ שֶׁהוּא בּוֹדָאֵי לֹא נֶאֱבָד שׁוֹם דְּבוּר וְשׁוֹם צְעָקָה אֲפִלוּ מִשְׁאוֹל תַּחֲתִיּוֹת מִמַּשׁ, כַּנְּשַׁמֵּע מִפִּי אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ כַּמָּה פְּעָמִים וְאָנוּ צָרִיכִין לְהֶאֱמִין בְּזֶה בְּאֶמוּנָה שְׁלֵמָה בְּפֹרֵט כִּי כָל אֶחָד יְכוּל לְהִבִּין בְּעֶצְמוֹ שֶׁאֵם לֹא הָיָה מִתְחִזֵּק בְּאֵלוּ הַצְּעָקוֹת וְהַכְּסוּפִים טוֹבִים וְכוּ' בּוֹדָאֵי הָיָה גְרוֹעַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּלִי שְׁעוֹר, כִּי אֵין קֵץ לְהַתְגַּרּוֹת הַבַּעַל דְּבָר שְׂרוּצָה לְהֶאֱבִיד וּלְעַקֵּר אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי חַם וְשָׁלוֹם, כְּאֲשֶׁר כָּבַר שְׁקֵעוֹ כַּמָּה נַפְשׁוֹת עַל־יְדֵי־זֶה וְהַעֲקָר עַל־יְדֵי שְׁלֹא הַתְחִזְקוּ בְּכָל הַנְּ"ל:

וּבְרוּךְ אֱלֹקֵינוּ שֶׁחֲמַל עָלֵינוּ בַּדּוֹר הַיְתוֹם הַזֶּה וּבַדּוֹר הַחֲדָשׁ הַזֶּה, עַל אֵלוֹ הַדּוֹרוֹת נֶאֱמַר בְּיוֹתֵר "וַתִּירָד פְּלָאִים וְאֵין עוֹזֵר לָהּ", שֶׁנֶּאֱמַר עַל דּוֹרוֹת הַלְלוּ מִהַגְּלוֹת הַפָּר הַזֶּה, כְּאֲשֶׁר אָנוּ רוֹאִים וּמְבִינִים מִרְחוֹק מִה שֶׁנֶּעֱשֶׂה בְּעוֹלָם אֶת הַמַּעֲשֶׂה הָרָע הַנֶּעֱשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַשׁ, לוֹיֵלֵא הַשֵּׁם שֶׁהָיָה לָנוּ וְשָׁלַח לָנוּ אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ אִוַּר חֲדָשׁ נוֹרָא וְנִשְׁגָּב כְּזֶה, שְׁעֲשֶׂה וְעוֹשֶׂה עִמָּנוּ מִה שְׁעוֹשֶׂה וּמִחִזְקֵנוּ בְּרַחֲמָיו בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טַעַם כְּאֵלֶּה עַל כֵּן עָלֵינוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ תָּמִיד וְלֵילָךְ בְּאַרְחוּתָיו הַקָּדוֹשִׁים לְהַתְחִיל בְּכָל עֵת מִחֲדָשׁ לְקַיֵּם בְּכָל הַנְּ"ל, וּגְדוֹל הַשֵּׁם וְלִגְדְּלוֹתוֹ אֵין חֶקֶר וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה עֵין שָׁם):

צֶה עַקֵּר כַּח מְלָכוֹת דְּקָדְשָׁה שֶׁהוּא בְּחִינַת מְלָכוֹת מְשִׁיחַ הוּא עַל־יְדֵי הַדְּבוּר בְּבְחִינַת מְלָכוֹת פָּה כִּי הַמְּלֶךְ מַנְהִיג כָּל מְלָכוֹתוֹ רַק עַל־יְדֵי הַדְּבוּר וְכָל נִצְחוֹן שֶׁל הַמְּלָכוֹת דְּקָדְשָׁה שֶׁהוּא מְלָכוֹת מְשִׁיחַ הוּא עַל־יְדֵי הַדְּבוּר וְזֶה בְּחִינַת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים שֶׁיִּסַּד דָּוִד הַמְּלֶךְ, עָלָיו הַשָּׁלוֹם, שֶׁהוּא שׂרֵשׁ מְלָכוֹת מְשִׁיחַ וְהָיָה לוֹחֵם מְלַחְמוֹת הַשֵּׁם כָּל יָמָיו בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וְנִצַּח בָּלָם עַל־יְדֵי הַדְּבוּר פָּה, דְּהֵינּוּ

על ידי רבוי תפלות ותחנונים ושירות ותשבחות בלי שעור עד שכלל כלם ברוח קדשו בספר תהלים הקדוש ועל כן זכה באמת למלכות נצחי שהוא מלכות משיח ועל כן ברב מזמורי תהלים מתחיל בהם למנצח ופרש רש"י, שעשה המזמור בשביל הלויים שיאמרוהו שהם מנצחים בשיר וכו' וכן פרושו גם על כל ישראל בפשיטות, כמזהיר ואומר לכל מי שרוצה לכנס ללחם מלחמות השם, שכל אדם מכרח בזה כי רק בשביל זה נברא, ורוצה לנצח המלחמה בשלמות, יאמר מזמור זה או מזמור זה בפה מלא: